

Insània.

**Contes i malsons
d'un friki pertorbat**

Callahan Ruiz

Calligraf

Narrativa

Insània.
Contes i malsons
d'un friki pertorbat

Callahan Ruiz

Calligraf
Narrativa

Insània.
Contes i malsons d'un friki pertorbat

Callahan Ruiz

Edicions Cal·ligraf
Figueres, 2024

Primera edició — març de 2024

Correcció

Anna Carreras Aubets

Disseny i maquetació

Plàcid Busquets

Impressió

DC Plus, Serveis Editorials

ISBN

978-84-128299-0-7

Dipòsit legal

GI 242-2024

© del text

David Ruiz

© de l'epileg

Anna Carreras Aubets

© de la il·lustració de portada

Dani Torrent Riba

© d'aquesta edició

Edicions Cal·ligraf, SL

Queda rigorosament prohibida, sense l'autorització per escrit dels titulars del copyright, la reproducció parcial o total d'aquesta obra per qualsevol mitjà o procediment, incloent-hi la reprografia i el tractament informàtic. Les infraccions d'aquests drets es troben sotmeses a les sancions establertes a les lleis.

Taula

Benvinguda	13
Orgasme aterridor	14
La mirada del grífid	15
Bruixa	18
Anaira	19
El ritual	24
Dislèxia	25
La roca de l'escrofall	26
Caos reptant	40
Llobarros	41
Vibració	44
No ser	45
L'horror d'una nit d'estiu	46
Postres religioses	49
Conte de Nadal	50
Podria haver estat pitjor	53
Primera cita	54
El bàlsam	55
L'últim petó	57

Reggeaton a la terra	58
Ajuda'm a saber	59
Tirant l'orella	67
Amor virtual	68
Amor immortal	70
Veïns Z	71
La ciutat adormida	72
Croada zombi	93
Tocar fons	94
Revolt a l'infern	95
Malson catòdic	121
La fallera de la taula rodona	122
La porta	123
A quatre bandes	127
L'experiment	128
Tothom necessita que l'abracin	129
Pròrroga final	132
Exorcisme invers	133
Més curts que una sabata	134
La persistència del seu record	135
Horror de mitjanit	136
Tots són iguals	137
Amor d'insomni	138
Visitant nocturn	139
Cursa Vital	140
A qui no li ha passat?	141
Un final de merda	142
Epíleg	143

Insània.
Contes i malsons d'un friki pertorbat

Benvinguda

Finalment va sucumbir a la negror més absoluta, al silenci. I de sobte una llum. I una veu familiar que li donava la benvinguda.

Orgasme aterridor

Va despertar sobtadament, esbossant mig somriure, humida i excitada mentre ell l'oprimia violentament, cap per avall contra el matalàs. Massa dies sense aquests rampells passionals, massa nits sense abraçar un ardor quasi adolescent. I el millor dels orgasmes li va recórrer tot el seu cos. Segons més tard, un whatsapp va revelar-li que aquella nit, un imprevist a la feina, el faria arribar més tard que de costum. Aterrada, es va girar i es va veure sola i despullada davant el finestral obert del dormitori.

La mirada del grífid

La veïna del 5è C amagava alguna cosa, n'estava convençut. Tot i que havien coincidit diverses vegades a l'ascensor d'ençà que s'havia instal·lat a viure en aquell bloc de pisos del centre, no n'havia pogut treure l'aigua clara. Això sí, sospitava que podia ser algun tipus de celebritat o algú a qui no li agradava gaire compartir la seva identitat, perquè sempre ocultava el seu atractiu androgin, la seva figura imponent, sota gavardina de color beix, enormes ulleres de sol i barret d'estil Fedora. Aquell capvespre, però, mentre recollia la roba que tenia estesa al balcó del pati interior, els esdeveniments van fer un gir del tot inesperat. Va adonar-se, de manera casual i un pèl furtiva, que l'enigmàtica veïna sucumbia a la passió d'un pretendent, d'un suposat amant; primer, encadenant petons vora la finestra del dormitori, per deixar-se arrossegar, més tard, a les entranyes d'una estança il·luminada amb tons vermellorsos.

Atrapat per la sorpresa, envaït per la morbositat, va córrer al traster i va remoure, esverat, la capsa d'estris

que encara conservava de la seva etapa d'ornitòleg aficionat. Binocles en mà i mig agenollat rere la barana, sufocat ja l'influx libidinós, el va sorprendre l'horror. Aquell atractiu misteriós, l'esvelta figura, van donar forma a un llimac gegantí de pell rosada i llefiscosa que es va enroscar al voltant del cos de l'altre pobre fornicador. Tot seguit, una fosca obertura farcida d'ullals a l'extrem superior d'aquella massa serpentejant, el va trinxar i engolir en un no-res. Abans d'ajupir-se, d'amagar-se aterrit, ara, rere el cistell de roba bruta, li va semblar que uns ulls tentaculars es trobaven amb els seus.

A partir d'aquell instant va témer que qualsevol altra nit pogués venir a buscar-lo, com qui s'aixeca afamat a cruspir-se un bol de llet amb cereals... O el veí de davant de casa. Va voler creure que potser aquella bèstia immunda seguiria les regles dels vampirs, és a dir, que si no se la convidava explícitament, no podria entrar a casa seva, però ben pensat, tampoc se n'havia refiat mai, d'aquests dogmes tan canònics; els experts també perjuraven que el coronavirus seria només una grip i mira'l! En una web de criptozoologia va descobrir que l'ésser era un grífid, una mena d'home cuc que caçava les preses seduïnt-les, mostrant-se amb l'aparença que més desitjaven. Segons la descripció del seu perfil, si no se'l mirava als ulls, era inofensiu i per matar-lo n'hi havia prou amb clavar-li una barra de metall a la gola, a mitja còpula.

L'endemà, per acabar amb el neguit, va agafar un matxet destinat als sacrificis que havia comprat en una fira satànica de Banyoles i va anar a trobar-lo. Lluny

d'aterrorir-se, va forçar la porta amb delicadesa. Silenci i peus plans fins a l'alcova. Nua sobre el llit, Jessica Fletcher va obrir els ulls i li va somriure. Ell, tremolós d'excitació, va clavar-l'hi fins al fons.